

معرفی: این خانه از سه طبقه تشکیل شده؛ طبقه همکف شامل اتاق‌های خواب که به گفته نزدیکان پروین، اتاق شخصی و خواب شاعر بوده و اتاق‌های بالا محل برگزاری محافل شعر و شاعری‌اش. البته مراسم عروسی پروین هم در همین اتاق‌های بالا برگزار شده است.

معماری تلفیقی: معماری این خانه یادآور معماری اواخر دوره قاجار به (معماری تلفیقی) است که در آن نفوذ معماری نئوکلاسیک غرب در معماری سنتی به جای مانده از عهد صفوی مشاهده می‌شود. پنجره‌های چوبی و قدی خانه رو به حیاط باز می‌شوند به نظر می‌رسد پروین در آرامش و سکوت این خانه زیبا، بسیاری از شعرهای ماندگار خود را سروده است. خانه پروین، خانه مهربانی‌ها و سادگی‌هاست. تمام دوره‌ای که پروین در تهران زندگی می‌کرد در این خانه گذشته است؛ از دوران بیماری سختی گرفته تا جدایی از همسرش و زندگی در تنهایی و در آخر، پایان زندگی او. این خانه در آن زمان به ۳ بخش تقسیم شده که یک بخش آن در دست ایکوموس (شورای بین‌المللی ابنیه و محوطه‌های تاریخی) و بقیه مسکونی و غیرقابل بازدید است.

اسم خانه: پروین اعتماسی
نشانی: خیابان مصطفی‌خمینی، پایین‌تر از چهارراه سرچشمه، کوچه شهید علیزاده کمیلی، انتهای بن بست اول، پلاک‌های ۸۶، ۱۰۵ و ۱۰۶
قدمت: دوره قاجار
شماره ثبت ملی: ۱۴۶۱۹
زمان ثبت اثر: ۱۳۸۴
وضعیت فعلی بنا: فرسوده

آشنایی
که غریب
مانده

ویژه‌نامه روز هفتم
۲۷ مهر ۱۴۰۲
شماره ۱۷

۳

حامد عسگری

برنامه‌های فرهنگی
مستمر باشد

پریسانوری

تولد: ۱۰ خرداد ۱۳۶۱ در بم

تحصیلات: لیسانس حقوق قضایی

ویژگی: شاعر، ترانه‌سرا و نویسنده

آثار: سرمه‌ای، پری شب، پریدخت، خانمی که شما باشید، گدار و...

تذکره: این روزها شعر «رفت و غزلم چشم به راهش نگران شد / دلشوره ما بود، دل آرام جهان شد» از جمله اشعاری است که از حامد عسگری شاعر جوان و خوش ذوق کشورمان بر سطح شهر می‌بینیم. به همین بهانه سرکی به خلوت شاعر جوان و خوش ذوق کرمانی زده‌ایم. به دلیل خانه‌نشینی و مشغله بسیار از همایش «شهر شعر» خبر ندارد و وقتی مطلع می‌شود بنری از شعر و تصویرش در سطح شهر منتشر شده می‌خواهد تصویر بنر را برایش ارسال کنیم. آقای شاعر دلیل خانه‌نشینی‌اش را هم اینطور می‌گوید: «مشغول نوشتن چند کتاب هستم. یکی کتابی درباره زندگی حضرت فاطمه (س) است که باید تا قبل از رسیدن ایام فاطمیه به چاپ برسد و همزمان با این کتاب مشغول نگارش یک رمان هستم». این شاعر جوان که غزل‌هایش لحنی صمیمی با چاشنی طنز دارد به تعبیر محمدعلی بهمنی سهمی از شیرین‌کاری‌های زبانی خودش را دارد و بالهجه شیرین بومی درباره نام و موضوع کتاب‌ها اینطور می‌گوید: «کتاب‌هایم فعلا اسم ندارند.»

حلقه شعرا وسیع باشد

عسگری که معتقد است شعر ملی‌ترین هنر ایرانی است اجرای برنامه‌ها و همایش‌هایی با موضوع شعر و ادب پارسی را اتفاق خوبی می‌داند به شرطی که مستمر باشد. او در این باره بیشتر توضیح می‌دهد: «اگر این دست برنامه‌ها ادامه‌دار باشد فقط مختص یک روز یا یک همایش نباشد، باعث می‌شود شعر و شاعر شناخته شود و شعرش دست به دست بگردد.» او می‌افزاید: «من اطلاع ندارم که کدام شاعران در این پوشش معرفی شده‌اند اما معتقدم برای این کار فرهنگی بهتر است گستره و حلقه‌های شاعرانی که نامشان می‌آید وسیع باشد و به‌ویژه همه آندیشه‌ها و نگاه‌ها حضور داشته باشند تا سلیقه مخاطبان پاسخ داده شود و از آن مهم‌تر شهروندان فکر نکنند از نگاه شهرداری یا دولت فقط عده خاصی شاعر هستند.»

پرسه در بوستانی که از محمد حسین بهجت تبریزی، شاعر ساخت

عاشقانه‌های شهریار

بوستان بهجت آباد

نشانی: بلوار کریم خان زند، حدفاصل خیابان‌های حافظ و ولیعصر

بوستان بهجت آباد روایات تاریخی و شنیدنی بسیاری دارد. این مکان از محله‌های خاص و قدیمی تهران است. اما بوستان بهجت آباد از زمانی به سسر زبان‌ها افتاد که معلوم شد محمد حسین بهجت تبریزی متخلص به شهریار با آن عشق پر آوازهاش در زمان نامزدی در این بوستان قرار می‌گذاشت. در واقع در اینجا بود که اتفاق‌های بزرگی در زندگی این شاعر بزرگ رخ داد. شهرداری تهران هم که از مدت‌ها پیش با اقداماتی سعی کرده، نشانی از این شاعر در این بوستان به یادگار بماند، بهترین گزینه را ساخت موزه می‌داند که به‌زودی اجرا می‌کند. اما در ادامه قرار است چرخه در محله بهجت آباد قدیم و این بوستان پرماجرا بزینم و از رمز و رازهای سرگذشت شهریار با این بوستان سر در بیاوریم.

محمدصادق خسروی علیا

بهجت آباد خاطره‌سی

سال ۱۳۹۲ بود که تندیس محمدحسین بهجت تبریزی (استاد شهریار) شاعر پرآوازه در بوستان بهجت آباد تهران رونمایی شد و این مکان که بخشی از اتفاقات مهم زندگی شهریار در آن رخ داد، نشانی از او پیدا کرد. بوستان بهجت آباد در محله بهجت آباد در مرکز تهران و در محدوده خیابان ولیعصر و بلوار کریم خان زند است که غزل معروف «بهجت آباد خاطره‌سی» (خاطره بهجت آباد) در دیوان استاد شهریار متأثر از برشی از زندگی استاد شهریار است که به لحاظ مکانی با این بوستان گره خورده است.

تأسیس موزه

حالا شهرداری تهران در اقدامی تازه قرار است موزه استاد شهریار را در ساختمانی در همین بوستان بهجت آباد راه‌اندازی کند. موزه استاد شهریار براساس مصوبه کمیسیون بند ۶ ماده ۵۵ قانون شهرداری در ضلع شمالی بوستان بهجت آباد راه‌اندازی خواهد شد. بنیاد استاد شهریار نیز برای مشارکت در تأمین هزینه‌های بازسازی و تجهیز ساختمان موزه اعلام آمادگی کرده و از همین الان بخشی از آثار و دست‌نوشته‌های استاد شهریار گردآوری شده و آماده ارائه به علاقه‌مندان در این موزه است.

بهجت آباد است و من چشم‌انتظار

نقل است این پارک محل دیدارهای عاشقانه شهریار جوان بوده با «ثریا». شهریار وقتی که برای ادامه تحصیل در رشته پزشکی به تهران آمد همراه مادرش در خیابان ناصر خسرو کوچه مروی خانه‌ای اجاره کرد. او بعدها عاشق دختر صاحبخانه شد و بعد از قرار و مدار مادرها با هم نامزد شدند. آن دو روزهای زیادی برای گردش به بهجت آباد می‌رفتند. اما اثری در آخرین دیدار خلف‌وعده می‌کند و هرگز سر قرار نمی‌آید. شهریار هم شعر سوزناکی در این باره می‌سراید: «بهجت آباد است و شب نیمه است و من چشم‌انتظار / انتظاری آخرین کز آخرین دیدار یار...»

رمز و رازهای استاد پرآوازه

چرا باید بوستان بهجت آباد به نام شهریار شناخته شود؟ چون نقطه عطف زندگی محمدحسین بهجت تبریزی در این بوستان رقم خورد. اتفاقی در این بوستان برای او پیش آمد که به یکباره درس پزشکی را رها کرد و راهی دیگر را پیش گرفت. آن شب که شهریار ساعت‌ها در این بوستان منتظر ماند و در آخر سر خورده و غمگین به خانه بازگشت. در همان لحظه تحول بزرگ روحی در مسیر رشد معنوی شهریار اتفاق افتاد. بعدها خود شاعر در این باره گفته بود: «اگر آن شب به وقوع نمی‌پیوست الان من پزشک بودم، ولی وقوع آن شب مرا تاریخی کرد و من در تاریخ ماندگار شدم.»

محله تاریخی و پرماجرا

میرزا حسن مستوفی الممالک چند دوره وزیر قجری‌ها و از جمله رجال سیاسی بود که تاریخ، آن را به نیکی یاد می‌کند. می‌گویند آن مرد رثوف، مهربان، مردمدار و بسیار تروتمند بود. او باغ‌های بسیاری در زمین‌های بهجت آباد ساخت و دستور داد از بهجت آباد تا یوسف آباد (یوسف آباد هم از ملک‌های مستوفی الممالک بود)، خیابانی پهن‌تر بسازند و در دو طرف خیابان درخت بکارند. این راه بسیار زیبا و چشم‌نواز شده بود و تا سال‌ها تفرجگاه پایتخت‌نشینان بود. بهجت آباد حالا در مجاورت خیابان ولیعصر قرار دارد و اینجا را می‌توان یکی از اصیل‌ترین محله‌های منطقه ۶ قلمداد کرد که در گذشته نامی بسیار پرآوازه داشته و از تمامی محله‌های این منطقه مشهورتر بود تا حدی که دروازه بهجت آباد در زمان قاجار، یکی از دروازه‌های شمالی تهران بود. اولین آپارتمان‌های پایتخت برای تشویق تهرانی‌ها در بهجت آباد ساخته شد، البته آن زمان استقبال زیادی از آن نشد. این آپارتمان‌ها حالا میان اهالی این شهر طرفداران زیادی دارد چون در بهترین بخش محله (بلوار الیزابت) ساخته شده با اتاق‌ها و ترانس‌های بزرگ.

